

10 november 2005, p. 21

Stand-up ● **Wim Helsen** gijzelt zijn publiek met ijzersterke show

Lof en dank aan de meester

AMSTERDAM

Van onze medewerkster

Liv Laveyne

Het kan verkeren zei Bredero en dat geldt zeker voor Wim Helsen. In 2002 trachtte hij in een Gents café nog het lawaai van rinkelende bierglazen te overstemmen met een heerlijke vertelling die de kiem in zich droeg van wat zijn bejubelde eerste programma *Heden soup* zou worden. Eergisteren kreeg hij een staande ovatie in de Kleine Komedie in Amsterdam, zowat dé cabaretempel van de lage landen, voor zijn nieuwe show *Bij mij zijt ge veilig*. Vijfsterrenmateriaal, zonder meer.

Als je naam een adjectief wordt dan ben je groot geworden. Met zijn eigenzinnige humor heeft deze Vlaamse cabaretier de toon gezet voor een absurde vertelstijl, die sommigen nu al als 'helsenek' omschrijven. Maar niemand is die stijl zo machtig als wie de naam toekomt, en dat is de meester zelve. Sinds Helsen vorig jaar de cabaretprijs Neerlands Hoop kreeg als meest beloftevolle nieuw talent is zijn ster rijzende. En aan die klim lijkt geen einde te komen: zijn tweede show bevestigt dat én meer.

Voor *Bij mij zijt ge veilig* heeft Helsen zijn wollen muts afgelegd en daarmee ook het 'typetje' van de geperverteerde outcast. Zonder dat karakter overboord te gooien, staat hij

ditmaal als Wim de cabaretier op de planken. Het maakt zijn présence er alleen maar sterker op. Hij komt op met negrospiritualmuziek en een lege *flightcase* als enig rekvisiet. Ook ditmaal zit alle bagage in zijn hoofd.

Bij mij zijt ge veilig is strakker, maar laat daarbinnen alle ruimte voor zijn gedachtesprongen. De show

---

Helsen verkent de grenzen van publieksmennerij door te slaan en te zalven, naar ontroering en mededogen te hengelen, om dan plots en gevaarlijk toe te happen

---

doet denken aan een eucharistieviering met voorbeden, preek, schuldbelijdenis en absolutie. "Lof en dank aan dit publiek dat ervoor koos om bij mij te zijn", begint hij. Het is de voorbede voor de parabel over de bosjesman die in een salamander verandert. Dat klinkt op papier misschien als dwaze kolder, maar vergis u niet. Het is het begin van de Apo-

calyps en van een schijndemocratie onder het bewind van president Helsen met het publiek als gehoorzaam leger. Het herinnert aan het typetje generaal Maurice dat Helsen vroeger op de Nederlandse televisie bracht in *Vara laat*.

Helsen verkent de grenzen van publieksmennerij door te slaan en te zalven, naar ontroering en mededogen te hengelen, om dan plots en gevaarlijk toe te happen. Hij laat een toeschouwer broederlijk naast zich plaatsnemen op de horizontaal geplaatste kist; verticaal gekanteld wordt de kist een kansel waarop Helsen als een demagogische tv-predikant zijn toehoorders indoctrineert. Het woord dat angst zaait, teert op suggestie: de salamander in zijn verhaal symboliseert de gevaarlijke Andere. Of die nu schubben heeft, dan wel een getaande huid.

Helsen knipoogt subtiel naar zijn vorige show, met onder meer een dansje als een ware funkgod. *Bij mij zijt ge veilig* is tegelijk een voortzetting van *Heden soup*, met dezelfde taalhumor en vertelstijl, maar tegelijk heel anders, met een sterk maat-

■ Bij Wim Helsen is niemand veilig. (Foto RV)

schappijkritische boodschap en een niet mis te verstaan engagement.

Bij mij zijt ge veilig is absurd maar nooit vrijblijvend, meanderend maar zonder oeverloos gelul. Conclusie: bij Wim Helsen ben je nooit veilig, behalve als het op een avondje superbe cabaret aankomt.

26 november in de Bourla Antwerpen (uitverkocht). Vanaf 1 december op tournee door Vlaanderen, nu al te zien in Nederland. Info: www.helsen-williams.be of www.bisproducties.be